

Burde vi ikke i den situation som et almindeligt rigt land opføre os ordentligt og anstændigt, sådan som bl.a. Det Konservative Folkeparti opfordrer til, og sige: Jamen mennesker, vi ikke kan hjemsende, fordi vi ikke kan lave en aftale med de pågældende lande, får lov til at blive, indtil vi rent faktisk kan sende dem hjem? Hverken Socialdemokratiet eller Det Radikale Venstre har foreslået, at man skulle kunne blive til evig tid i Danmark, men vi har sagt, at så længe vi ikke kan tvangsudsende dem, så lad os dog opføre os ordentligt. Lad os give dem mulighed for at arbejde og leve et normalt liv, frem for det vi gør nu, nemlig at lade dem blive syge, så syge, at vi er nødt til at give dem en humanitær opholdstilladelse.

Kl. 13.40

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Der er altså stadig væk flere hundrede irakere, som faktisk er rejst frivilligt hjem, og det er der ingen problemer i. Det kan man. Men det er nogle andre foranstaltninger, som går i værk, når det drejer sig om en tvangsmæssig udsendelse.

Jeg vil fastholde, at når man har fået afslag på asyl, så er det altså den enkeltes forpligtelse selv at acceptere den afgørelse og så rejse hjem. Og som sagt gør vi faktisk det, at vi ligefrem giver økonomisk støtte og hjælp, hvis man rejser hjem til sit hjemland, og vi har endda haft særlige støtteprogrammer til irakere, til afghanere.

Med hensyn til Kosovo er det ikke rigtigt. Vi har lavet en aftale med UNMIK om nogle procedurer for hjemsendelse, også af syge kosovarere, selvfølgelig ikke nogle, der er så syge, at de kan få humanitær opholdstilladelse, men hvis de har mulighed for at få behandlingen derhjemme.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Ja, hvis de kan få behandling derhjemme, men der er jo netop mange, der ikke kan få behandling derhjemme, og det er årsagen til, at der er en del kosovoalbaniere, vi ikke kan sende tilbage.

Men som jeg forstår ministeren, så er regeringen stadig parat til at bruge børnene som gidsler i forsøget på at få familier til at vende frivilligt tilbage til en krigszone, f.eks. til Irak, og det på trods af at Udenrigsministeriet fraråder alle danske statsborgere at rejse ind i Irak, ligesom man tilråder alle danske statsborgere at forlade Irak så hurtigt som overhovedet muligt. I den situation er regeringen åbenbart alligevel parat til,

hvis jeg forstår den ret, at bruge børnene som gidsler og forsøge at behandle børnene på sådan en måde, at familierne så at sige tvinges til at tage hjem.

Er det korrekt forstået? Og er det også korrekt forstået, at de fem børn, der i øjeblikket har opholdt sig mere end 4 år i et asylcenter, ikke skal have mulighed for efter regeringens opfattelse at komme ud i det normale samfund og fungere så normalt, som det nu kan lade sig gøre, når man er i en flygtningssituation?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Der er meget stor forskel på at opholde sig som dansk statsborger og dansker i Irak eller som iraker. Og vi bruger ikke børnene som gidsler. Det vil jeg gerne bede mig fritaget for at høre. Vi sørger faktisk i det omfang, det overhovedet er muligt, for, at der er nogle rammer og nogle vilkår, som er gode og rimelige for de her børn. Vi sørger for, at de får undervisning, vi sørger for, at der er aktiviteter for dem. Vi tager ikke de her børn som gidsler, vi sørger faktisk for, at der er omsorg for dem, og der er præcis det samme tilsyn fra kommunerne med asylbørn, uanset om de er afviste eller ikkeafviste, som der er med danske børn. Og sådan skal det også være.

Jeg kender ikke de konkrete fem tilfælde med børn, men de modtager jo undervisning. Og i det omfang, man vurderer, at der er mulighed for det, så kan de komme ud og modtage undervisning i en dansk folkeskole og deltage der.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 111

Steen Gade (SF):

Jeg vil sige til integrationsministeren, at når hun nu er vred over at blive beskyldt for, at vi i Danmark tager børnene som gidsler, så vil jeg regne med, at integrationsministeren er uenig i det, som Venstres ordfører, fru Irene Simonsen, er citeret for i Politiken i dag, hvor hun siger:

»Det vil imidlertid være forkert at give bedre forhold til dem, som ikke vil samarbejde« – og det er i relation til børnene.

Det lyder i hvert fald, som om tankegangen i det citat her er, at man skal passe på, at man ikke giver folk, som er i de her lejre, for gode vilkår, for så vil det gå i den gale retning. Men det er jo det samme som at tage familierne og børnene som gidsler, for det er jo ikke børnene, det er jo